

“Bizi Kovarak Değil, Her Gün Biraz Daha Korkutarak Kaçırdılar”

Posted on 07/09/2017

Pogrom sırasında ailesiyle birlikte Büyükada’da olan, ardından Atina’ya yerleşen ve artık sadece yazları Büyükada’ya gelen Diamandi İliadis, kendisini “Eski Büyükadalı” olarak tanımlıyor. “O yılları konuşursak çok ağlarız” diyen İliadis de onbinlerce Rum gibi bir gecede Türkiye’yi terk etmek zorunda kalmış.

Kendisini “Eski Büyükadalı” olarak tanımlayan İliadis, 6-7 Eylül olayları ve sonrası için “O günlerde Büyükada berbat bir haldeydi, adadaki Rumları kovdular, akşam kahvede oturanlar sabah 6 vapuruyla ansızın gidiyordu. Akrabası Yunan olanlar Yunanistan’a gidebilme konusunda daha şanslıydı ama yaşam hepimiz için oldukça zorlayıcıydı” diyor.

“Babamın yolunu kesip pantolonunu indirdiler”

Olayların yaşandığı tarihlerde çocuk olan İliadis bir gece babası Yorgo İliadis’in üstünde pantolon olmadan sadece iç çamaşırıyla ağlayarak eve geldiğini anlatırken tekrar o günleri yaşar gibi oldu.

Babasını iç çamaşırıyla kapıda gördüğü anı anlatan İliadis o günü şöyle aktarıyor:

“Tabi o zamanlar çocuk olduğum için babama sana ne oldu denize mi düştün diyerek gülmüştüm.

“Oysa şimdi o anı hatırladıkça ağlarım, meğer o gün babamın yolunu kesip Ada’yı terk etmesi için tehdit etmişler, bu da yetmezmiş gibi pantolonunu indirip götürmüşler.”

“Babam bir gece ağlayarak anneme ‘Gideceğiz Elleni’ dedi”

Babası Yorgo İliadis’in Rumlara karşı yapılan tüm baskılara direndiğini söyleyen Diamandi Türkiye’den ayrılışlarını da “Bizi evimize girip kovarak değil, her geçen gün biraz daha korkutarak kaçırdılar” sözleriyle anlatıyor.

“Babam, Yunanistan’a gidersek ne yer ne içeriz nasıl geçiniriz, diye düşünür, annemin tüm korkularına rağmen Türkiye’de yaşamaya devam etmek istediğini söylerdi.

“Tüm bunlara rağmen bir gece ağlayarak ‘Gideceğiz Elleni’ dediğini duydum. Bizi evimize girip kovarak değil her geçen gün biraz daha korkutarak kaçırdılar.

“Pantolon olayı babamı çok sarsmıştı. Yunanistan’da hiç bir şeyimiz olmasa da huzurumuz olur dedi ve istemeyerek de olsa toplanıp Atina’ya gittik.

“Şimdi annem de babam da hayatta değil. Babam göçten on yıl sonra stres ve kanserden dolayı hayatını kaybetti. Annemi de 2000 yılına yakın bir tarihte kaybettim. Tüm bu yaşananlardan sonra her yıl bu adaya gelip aile evimizdeki hatıralarda yaşıyorum.”

Tuba Akyol

Kaynak: bianet.org